

Udruga „Đeram“ u Šenoi!

Kao da je stalo vrijeme u doba kada je u blizini naše škole tutnjao Samoborček s kojeg su sišli stanovnici obližnjih naselja. Odjeveni u narodne nošnje s košarama u rukama uputili su se put naše škole. Na dvorištu su ih pratili znatiželjni pogledi učenika i roditelja, a unutar blagovaone, učenici su zalijepili nosiće na staklo i promatrali povorku.

Ušli su uz pjesmu i svirku što je bilo srdačno prihvaćeno od domaćina.

Naša škola, kao i Udruga Đeram iz Dragotinaca, partneri su Dječjem istraživačkom centru(DIC-u) iz Prnjavora Čuntićkog u projektu **Sunce, voda, kamen**. Dugogodišnji naš prijatelj i suradnik, prof. Berislav Ličina, koordinirao je i organizirao taj posjet, a domaćini su bili članovi Etno-ekoradionica naše škole (2.c razred). Pridružili su nam se učenici 6.c i 4.b razreda, mnogi roditelji, djedovi i bake. Posebno nas je obradovao posjet prabake Katarine.

Na početku našeg druženja članovi Udruge „Đeram“ pripremili su malu izložbu ručnih radova. Objasnili su nazočnima kako su nastali ručni radovi i čemu su služili nekad.

Nakon toga su nam gosti, kratkom scenskom igrom, približili život ljudi na selu nekad. Zanimljivim dijalozima, pošalicama i pjesmom polako su nas uvodili u prošlost. S velikim su zanimanjem i mladi i stariji pratili program.

Bilo je tu i đaka drugaša koji hrvatski znaju za pet, ali im matematika pomalo „šepa“. Djeca su se igrala lutkama i igračkama iz „domaće izrade“, a saznali smo kako od lana nastaje platno.

Veliko je uzbuđenje izazvao dolazak nestašnog konja koji se „proritao“ našom blagovaonicom.

Marljive su ruke članica Udruge „Đeram“ ispekle kruh ukrašen đermom. Mnogi su posjetioци, a posebice učenici, rado kušali pravi domaći kruh ispečen u krušnoj peći. Saznali smo što je to đeram i čemu je služio.

Nakon predstave i pjesme koja je orila našom školom, marljivo smo čehali ili „čijali“ perje. Naučili smo kako onaj pahuljasti dio pera odvojiti od središnjeg tvrdog i bockavog. Tim smo pahuljama perja punili jastuke-isto kao i naše bake i prabake nekad.

Nakon ugodnog i poučnog druženja još jedna pjesma za rastanak, pa još jedna...

Pjesmi su se pridružili roditelji, djedovi , bake i prabake. Teško nam je bilo otići kućama.

Ovakvim su druženjima mladi saznali ponešto o djeliću bogate tradicijske baštine našeg kraja, a starije smo podsjetili na prekrasne dane mladosti kad su se „čijanja“ perja odvijala tijekom dugih zimskih mjeseci u mnogim seoskim domaćinstvima. Ozarenih lica, s pjesmom na usnama, napuštali smo naš školu sa željom što češćih ovakvih druženja.

HVALA VAM OD SRCA , DRAGI NAŠI „ĐERMAŠI“!

Pripremila učiteljica J. Valek, voditeljica etno-ekoradionica.